

# Giới thiệu Căn Bệnh Mang Tên Em

Truyện Căn Bệnh Mang Tên Em của tác giả Nam Phụ Bệnh Hoạn thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Hấn , một con người vì yêu cô mà có thể ẩn nhẫn trong bóng tối , làm tất cả chỉ để bảo vệ cô . Đã 10 năm kể từ khi căn bệnh đó xuất hiện , căn bệnh mà làm hấn đau đớn đến tận cùng , căn bệnh mang tên Lạc Vô Song.

Bóng tối dần ập đến , thứ ánh sáng dịu nhẹ của mặt trăng dần bị che lấp đi , nhường đường cho màu đỏ tươi kia xuất hiện

Phía xa xa , tiếng hét , gầm gừ man rợ vang lên . Tiếng dây xích lộp bộp như ầm ầm hiện làm lòng người càng thêm sợ hãi . Trong căn phòng lạnh lẽo tối tăm kia có một người đàn ông đau đớn vật vã ở đó .

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mang Tên Em* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 1

Bóng tối dần ập đến , thứ ánh sáng dịu nhẹ của mặt trăng dần bị che lấp đi , nhường đường cho màu đỏ tươi kia xuất hiện

Phía xa xa , tiếng hét , gầm gừ man rợ vang lên . Tiếng dây xích lộp bộp như ầm ầm hiện làm lòng người càng thêm sợ hãi . Trong căn phòng lạnh lẽo tối tăm kia có một người đàn ông đau đớn vật vã ở đó .

Chân tay hấn đều bị khóa chặt lại bằng xích sắt , cổ tay hấn chỉ chút những vết thương mang theo mùi máu tanh và màu đỏ tươi . Mang theo nỗi thống khổ ngập tràn , hấn hét lên như một con dã thú , gân xanh nổi lên trên chiếc cổ trắng , đôi mắt hấn vẫn đầy tơ máu . Đột nhiên , hấn quỵ sập xuống , hét lên một tiếng tràn đầy đau đớn rồi xé đi cái áo nhuộm đầy máu trước ngực mình .

Hấn , thật sự không thể chịu nổi nữa , Lạc Vô Song , tôi cần em

4 người đàn ông vạm vỡ trần truồng đứng nhìn khung cảnh đầy thương tâm trước mắt này .

“ Lão đại “

Bọn hấn chẳng lẽ không thể làm gì cho lão đại sao ? Không , không được . Bọn hấn không thể chịu thêm kích thích như vậy nữa . Lạc Vô Song , bọn hấn phải đi tìm người con gái này , có thể cô ta là người duy nhất có thể chữa trị căn bệnh khốn khiếp này cho lão đại .

Đờ lấy người đàn ông đang yếu đuối kia , đôi mắt bọn hấn lóe lên kiên định . Lão đại của bọn hấn , người mà hắc bạch đạo phải sợ hãi gọi một tiếng “ lão đại “ vậy mà giờ đây lại yếu đuối như thế này trước tình yêu , trước cô gái Lạc Vô Song kia .

Lạc Vô Song hơi nhíu mày , bàn tay vẫn thông trong không rung , cô trần truồng nhìn bình sứ đang bị rơi vỡ trên sàn nhà kia

Điềm báo này , là gì ?

Đúng lúc đó , cửa phòng ngủ của cô bị mở ra , một người đàn ông cao lớn tiến vào . Khuôn mặt tuần tú hơi đỏ hồng , đôi mắt mơ màng nhìn khuôn mặt kinh ngạc của Lạc Vô Song , hấn chậm rãi tiến đến . Cánh tay rắn chắc vòng qua người cô , ôm Lạc Vô Song vào người mình , thỏa mãn cười một tiếng

Khuôn mặt Lạc Vô Song ửng đỏ , cô thẹn thùng đẩy lồng ngực rắn chắc của người đàn ông ra xa , hơi ngước đầu lên , đặt một nụ hôn thoáng qua lên môi hấn .

Người đàn ông theo bản năng gầm nhẹ một tiếng , miệng hấn ngậm lấy môi của cô , ra sức mút , trong bóng tối , bàn tay hấn nhanh nhẹn lần vào trong váy ngủ của cô

“ Dám động vào người phụ nữ của lão đại tao , thằng ranh con , mày đúng là muốn chết “

---

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mang Tên Em* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 2: Bắt Cóc

Cánh tay người đàn ông chợt khựng lại, đôi mắt tràn đầy xương mù nhìn về nơi phát ra giọng nói. Mày hấn hơi nhú lại, con ngươi tràn ngập bất mãn

” Là, ai “

Tiếng nói khàn khàn trầm đục vang lên. Chỉ thấy rằng người đàn ông cao lớn dưới ánh trăng kia mạnh mẽ nở nụ cười, nụ cười như điên như dại, đôi mắt đỏ ngầu nhìn về phía bàn tay của hai người

Lão đại vì cô ta mà dốc bao nhiêu công sức, âm thầm bảo vệ cô ta trong bóng đêm. Vậy mà cô ta lại có thể ...

Bóng dài thon dài của hấn chợt biến mất, mang theo nụ cười quỷ dị, anh nhanh chóng xuất hiện ở phía sau lưng hai người. Bàn tay lặng lẽ vung lên

” aaaaaaaa ”

Tiếng hét đau đớn của người đàn ông vang lên, kèm theo đó là thác nước đỏ tươi “ rào rào “ chảy xuống, cánh tay cứ như thế rơi trên sàn nhà. Lạc Vô Song kinh hoàng mở to đôi mắt, cánh tay nhỏ nhắn che miệng lại, nước mắt cứ như thế lăn rơi xuống.

” Bộp “

Lạc Vô Song yếu ớt ngã xuống, thân thể nhỏ nhắn được cánh tay mạnh mẽ của người đàn ông xách lên, cứ như thế bóng dáng cả hai đều biến mất

Từ từ bỏ viên thuốc vào miệng Lạc Vô Song, Hắc ảnh thở phào một hơi. Hấn làm như thế này cũng chỉ là vì tốt cho cô gái này và lão đại mà thôi.

Lão đại thì được vui vẻ mà ôm thiên hạ vào trong lòng, còn Lạc Vô Song thì coi như hấn đã cho cô miễn phí một lão đại vừa soái, vừa tốt, lại vừa yêu thương cô. Nghĩ như vậy, Hắc ảnh liền cười thầm trong lòng, nhất định khi về, hấn sẽ có phần thưởng lớn đây

” Lão đại, tôi về rồi đây “

Nụ cười trên mặt Hắc ảnh bỗng cứng đờ. Hấn ngước nhìn khuôn mặt tràn đầy sát khí của lão đại cùng 3 tên đang vẩy đuôi lấy lòng quỳ ở dưới sàn nhà kia, trong đầu bây giờ chỉ vang lên tiếng còi báo hiệu đỏ chói: Chết rồi!

” Hahaha, lão đại, 3 người anh em à, mọi người đang chơi trò gì mà vui vẻ vậy? “

Hắc ảnh mỉm cười 1 cách ngu ngốc tiến đến chân giường của Diễm Kỳ. Anh hơi ngốc ra nhìn bóng dáng xinh đẹp của người phụ nữ đang được Hắc ảnh “ công “ lên. Do dự một lúc, Diễm Kỳ chậm chạp đưa bàn tay của mình ra đón lấy cô.

Diễm Kỳ run rẩy nhìn khuôn mặt người con gái ngày đêm xuất hiện trong đầu mình không dứt kia. Nàng đang ở trước mặt hấn, đang nằm trong vòng tay của hấn, điều này, không phải là mơ chứ?

Giấc mơ này, tại sao lại chân thật đến vậy?

” Tách “

Giọt nước mắt nóng bỏng của người đàn ông lặng lẽ rơi xuống khuôn mặt của Lạc Vô Song.

Dụi đi đôi mắt của mình. Cả 4 người đều kích động nhìn giọt nước, “ bằng chứng “ chứng minh lão đại của bọn hấn vừa rơi nước mắt bằng một cái nhìn như đang ngắm trân bảo vô giá. Lão đại của bọn hấn khóc đó .... khóc đó .... khóc đó ....

” Ừm... “

Lạc Vô Song lật mình, mê man mở đôi mắt của mình ra

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mang Tên Em* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 3: Người Đàn Ông Đẹp Trai

Diễm Kỳ hoảng loạn nhìn đôi mắt đang mở to của cô gái. Trái tim bùm bùm như muốn ra khỏi lồng ngực. Đây là lần đầu tiên hấn được tiếp xúc gần với cô như vậy, mặt đối mặt chứ không phải lưng đối mặt ( nghĩa là anh luôn đứng sau nhìn về bóng dáng của chị ý, đó là lưng đối mặt )

Lạc Vô Song mở to đôi mắt, cô chớp chớp lông mi nhìn chăm chăm người đàn ông trước mặt. Khuôn mặt đẹp không tì vết với đôi môi mỏng trắng

bệnh ( ánh vừa vật vờ đó ) , sống mũi cao thẳng , đôi mắt đen sâu thẳm . Khụ , dĩ nhiên điều Lạc Vô Song vẫn đang để ý này giờ là chiếc áo đã rơi ra một nửa của người đàn ông , lộ ra bộ ngực săn chắc . Đây đích thị là sự quyến rũ trí mạng mà

” Anh là ai ? “

Vứt đi những ý nghĩ không trong sáng trong đầu đi , Lạc Vô Song đỏ mặt cúi đầu lí nhí nói

Anh là ai ? Chỉ 3 chữ phát ra từ miệng cô thôi cũng khiến cho hấn đỏ người , hấn biết là cô không hề biết đến sự hiện diện của hấn , nhưng khi nghe thấy nó phát ra từ chính miệng cô cũng khiến tim hấn nhói lên một tiếng

Chết tiệt !!!!

” Anh là anh trai của tôi sao ? “

Nhìn vẻ mặt ngu ngơ của cô , Diễm Kì hơi nhú mi , câu nói này của cô là sao ? Tia lửa quẹt qua 4 người đang quỳ ở dưới nhưng , biến mất rồi

Chết tiệt ! Nhìn đôi mắt long lanh tràn đầy mong đợi của cô , hấn bắt giác lúng túng không biết nên trả lời như thế nào ( bệnh hoạn : Ánh sợ trả lời chị là anh trai thì tương lai công việc ăn không được như ý nguyện ý mà hi hi )

” Không , tôi không phải anh trai của em “

Lạc Vô Song hơi nhú mày , khi cô đang định trả lời thì ...

” Ợt ... ợt ... “

Cái bụng đáng ghét này - cô hơi đỏ mặt ngược mắt nhìn người đang ông đang ngó người đối diện kia , giọng nói mang theo 1 chút nũng nịu

” Em đói “

Diễm Kì bất đắc dĩ cười , bàn tay dơ trước không trung chột đứng lại , nhưng đúng lúc đó sự mềm mại đột nhiên truyền đến . Cô dụi nhẹ đầu vào lòng bàn tay của anh

Nhất định người đàn ông đẹp trai này trong lúc cô lâm nguy đã cứu cô ra khỏi đây rẫy những nguy hiểm rồi mang cô về nhà mình , sau khi cô tỉnh dậy thì anh sợ rằng cô sẽ về nhà và không báo đáp ơn cứu mạng của anh , ừ ừ , nhất định là vậy rồi . Và thế là câu truyện do chính cô biên soạn ra đã chiến thắng tất cả và đi đến hồi kết là con chó nhỏ vô tư vô lo này sẽ bị con sói đói ăn vào trong bụng

Cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô gái , trong lòng Diễm Kì có hàng ngàn ý nghĩ ngổn ngang . Nếu như khi cô lấy lại được trí nhớ , liền rời xa hấn , vậy hấn , làm sao bây giờ ?

Không , không được , khi cô xuất hiện ở đây , khi được nhìn thấy khuôn mặt động lòng người của cô hấn biết là mình đã không thể buông tay được rồi . Cô là của hấn , là người phụ nữ của Diễm Kì hấn .

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mang Tên Em* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 4: Mĩ Nam Kế Luôn Luôn Thành Công

Đôi người đen láy của Lạc Vô Song tỏa ra hàng ngàn ánh sáng lấp lánh , cái mũi nhỏ khịt khịt vài cái , chỉ thiếu mỗi việc nước miếng chảy ào ra nữa thôi là đủ tất cả biểu cảm kích động khi cô nhìn thấy bàn ăn thơm phức ở trước mắt kia . Nhanh chóng chạy xuống lầu , Lạc Vô Song ậm ừ một hồi mới đỏ mặt nhìn Diễm Kì

” Anh xuống đây đi “

Người ta là chủ nhà còn chưa ăn , thì làm sao cô có thể động đũa trước được cơ chứ? Như vậy là thất lễ a

Như nhận ra được sự lúng túng của cô , anh cười . Chỉ là nụ cười nhẹ nhàng lướt qua thôi cũng khiến Lạc Vô Song ngẩn người . Chỉ là một nụ cười thôi , nhưng sao Lạc Vô Song cảm thấy tim mình như lỗi một nhịp . Diễm Kì thỏa mãn nhìn biểu cảm ngu ngơ trên khuôn mặt cô , anh sai bước xuống lầu .

Khi Diễm Kì đến gần , Lạc Vô Song liền cảm thấy hôm nay mình đúng là điên rồi , tại sao mỗi bước chân của anh đến gần trái tim cô lại tăng tốc chứ?

” Ăn thôi ”

Diễm Kì hơi nghiêng đầu , mái tóc ngắn hơi rũ xuống . Anh cảm thấy , thà lo lắng không đâu về những chuyện vãn vơ , anh nên tìm cách chiếm được trái tim

cô thì hơn. Nhìn bộ dáng nước miếng như chảy ra khỏi miệng của cô, anh đắc ý cười.

”Được... ăn”

Ôi ... ôi sao cô cảm thấy gò má mình chợt nóng lên như thế này nhỉ? Trái tim đập nhanh thế này nhỉ? Cô nhất định là bị bệnh rồi.

Diễm Kì dịu dàng nhìn Lạc Vô Song. Cô chính là trân bảo của hắn, là người phụ nữ đầu tiên và cũng là cuối cùng mà hắn yêu. Đã 10 năm rồi kể từ khi căn bệnh đó xuất hiện, nhưng anh cảm thấy, đêm nay là đêm đầu tiên mà anh không vật vã với nó cả một buổi tối như vậy. Có lẽ, thể giới của anh thật sự không thể thiếu cô gái Lạc Vô Song này rồi.

”Tôi... anh không ăn sao? “

Lạc Vô Song không dám ngẩng đầu lên để nhìn thẳng vào ánh mắt nóng bỏng của người đối diện. Ánh mắt đó như muốn làm tan chảy cô vậy.

”Tôi xong rồi”

Chỉ cần nhìn thấy cô gần ngay trước mắt như thế này là anh đã cảm thấy trên đời này thật sự anh không cần bất cứ điều gì nữa, kể cả việc ăn. (Bệnh hoạn : Mọi người có cảm thấy : Cả nguồn sống bỗng chốc thu bé lại vừa bằng một cô gái không ạ ?)

”Tôi... tôi cũng xong rồi “

Thấy sự lúng túng giữa 2 người, Lý quản gia nhanh chóng chạy đến. Bà đưa cho cô cốc sữa: “ Cô chủ, đây là sữa tươi ạ, cái này rất tốt cho sức khỏe ... bla bla....”

”Cháu, cháu cảm ơn ạ “

Lý quản gia cảm thấy cách xưng hô này chẳng có gì sai cả, đây là lần đầu tiên cậu chủ có phụ nữ ở bên cạnh, hơn nữa đôi mắt thâm tình ngập tràn trong con ngươi kia nữa. Thôi, dù sớm hay muộn thì bà cũng phải gọi, không bằng bây giờ gọi luôn.

Đầu óc Lạc Vô Song quay cuồng, một câu cô chủ hai câu cô chủ của Lý quản gia khiến cho cô nghĩ lung tung: Không phải chứ? Đừng nói với cô là... Tại sao chứ? Anh như biết trước được hành động của cô mà mỉm cười với cô mỗi lúc mỗi giây.

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mang Tên Em* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 5: Vấn Đề Gian Nan

Xoắn xuyết hồi lâu, cuối cùng Lạc Vô Song cũng quyết định nói ra vấn đề gian nan này. Cô đi nhanh đến bên cạnh Diễm Kì, ngược đôi mắt đen láy của mình lên, vô tội hỏi :

” Anh ... giờ tôi sẽ ở đâu ?”

Diễm Kì hơi khựng lại. Con ngươi đen như mực nhìn thẳng vào Lạc Vô Song rồi quay đi, bước nhanh về phòng của mình. Anh làm sao có thể không biết là cô nghĩ về vấn đề này chứ ? Chỉ là, cô nghĩ đến việc ở phòng khác là việc của cô còn việc anh không cho cô chuyển đi là việc của anh.

” Để tôi tắm xong đã rồi sẽ sắp xếp phòng cho em “

Chẳng nhìn đến khuôn mặt ngu ngơ của cô, Diễm Kì nhanh chóng bước vào phòng tắm, đóng cửa lại.

Nghe tiếng nước ào ào từ trong phòng truyền ra, cùng khói nóng như ẩn hiện ra thân thể rắn chắc của anh, khuôn mặt trắng ngần của Lạc Vô Song bỗng chốc ửng đỏ. Trong đầu thì luôn phát ra giọng nói : Không nên nhìn. Nhưng thân thể lại không làm theo ý muốn mà ngày càng đến gần cánh cửa. Nơi gần cách cô và hắn.

” Lạc Vô Song “

Đôi mắt tràn ngập sương mù của Diễm Kì đối diện với khuôn mặt đỏ ửng của Lạc Vô Song qua cánh cửa. Nhìn nụ cười nở rộ trên khuôn mặt Diễm Kì, Lạc Vô Song cảm thấy mặt mũi bao nhiêu năm của cô thật sự là mất hết tại đây rồi. Ôi

” Em có thể lấy hộ tôi chiếc khăn tắm không ? “

Chưa thoát ra khỏi sự xấu hổ đến nỗi muốn độn thổ kia, Lạc Vô Song không nghe rõ lời Diễm Kì nói, chỉ có thể ngu ngơ gật đầu

Nhưng khi cầm trên tay chiếc khăn tắm, Lạc Vô Song mới đỏ ửng mặt. Làm sao có thể đưa khăn tắm cho anh được cơ chứ ?

” Vô Song, cửa không khóa đâu “

Ý gì đây ?

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mang Tên Em* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 6: Vô Song, Hóa Ra Em Chính Là Một Sắc Nữ

“ Cái này, cái này, tôi...tôi “

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lạc Vô Song được phủ bởi màu đỏ dị thường. Cô ấp úng không biết phải nói như thế nào cho tốt. Cứ mở miệng ra là cắn trúng lưỡi của mình, khiến cho cô cau mày nhăn nhó

” Vô Song, lâu quá là không tốt đâu “

Ý của anh rõ ràng như mặt trời ban trưa : Tôi lạnh lắm rồi, em mau mau đưa đồ cho tôi đi.

Thầm chửi mấy trăm lần sư tử nhà Diễm Kỳ cô mới hạ quyết tâm đi vào. Cô đây chỉ đưa khăn tắm cho hắn thôi rồi ra ngay, đây là bắt đắ dĩ, bắt đắ dĩ a

” Cạnh “

Cánh cửa không khóa nhanh chóng được cô mở ra, mang trong mình trái tim đập liên hồi, Lạc Vô Song cắn răng đưa chiếc khăn tắm vào trong phòng.

1 giây ... 2 giây ... 3 giây... Trôi qua, chiếc khăn tắm trong tay cô vẫn không được lấy ra, giọng nói khàn khàn bất lực đầy ứ khuất vang lên :

” Vô Song, tay tôi ngán lắm, không với được “

CMN, Diễm Kỳ, anh đang chơi tôi đấy à. Tay anh mà ngán sao?

” Em hãy mang vào cho tôi đi “

Con mẹ anh, nếu đây không phải nhà anh, không phải anh là người cứu tôi, tôi liền một phát giết chết anh. Trong đầu vì tức giận, Lạc Vô Song không hề nghĩ ngợi liền xông vào trong. Anh muốn tôi xem sao? Được, tôi sẽ xem chết anh

” Bụp “

Lạc Vô Song đã trượt chân thành công và không may khuôn mặt cứng đập luôn vào khuôn ngực rắn chắc của anh. Mẹ kiếp, đau chết cô rồi!!!

” Vô Song, không ngờ em yêu thương tôi tới mức muốn ngã vào lòng tôi a “

Câu nói này đã kích nạng nề đến Lạc Vô Song, cô không tự chủ được mà vùng ra khỏi bàn tay đang kẹp chặt lấy người mình kia. Ngẩng đầu lên mắng lớn :

” Anh điên sao? Tôi mà yêu... thương... anh “

Giọng nói của cô dần nhỏ đi, một dòng nước cứ thế chảy từ mũi cô xuống. Giọng nói pha chút treu ghẹo của anh vang lên :

” Vô Song, hóa ra em chính là một sắc nữ “

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mang Tên Em* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 7: Tắm Uyên Ương? (1)

Anh ... anh, nếu không phải anh là người đã cứu sống tôi thì tôi đã một phát giết chết anh “

Lạc Vô Song ôm lấy miệng mình, hàng nước mắt lăn dài trên má. Tên đàn ông đáng ghét này, cô ghét hẳn, ghét hẳn huhuhuhu

” Vô Song, tôi nói sai rồi, em đừng khóc nữa “

Lạc Vô Song thấy bộ dáng khua tay múa chân của anh, nhin không được khóc càng lớn hơn. Cô muốn cho anh biết sự lợi hại của cô, sự lợi hại của những giọt nước mắt thần thánh của phụ nữ.

Còn bên kia, Diễm Kì bối rối, anh không thể tưởng tượng nổi là cô sẽ khóc, nhìn những giọt nước mắt đã thấm đẫm đôi mắt của cô, hẳn thật đau lòng muốn chết. Ôi, ôi hẳn phải làm sao đây a ???

” Hahaha, Diễm Kì, bộ dạng của anh trông thật tức cười, tôi... tôi “

Hầm răng cắn chặt lấy môi, Diễm Kì cảm thấy đầu mình sắp bốc khói đến nơi rồi. Người phụ nữ này vậy mà gạt anh

” Diễm Kì, tôi nói cho anh biết, thật sự là tôi muốn một phát đập chết anh, anh... vậy vậy mà lại bảo tôi là sắc nữ, nếu nếu như anh không phải ân nhân cứu mạng tôi, thì tôi sẽ giết chết anh “

Ân nhân cứu mạng cô? Không phải chứ? Anh mà lại là người tốt thể chắc, có lẽ nếu như ai đó bị làm sao anh cũng sẽ chỉ cần rằng cứu người phụ nữ ồa ào trước mắt này thôi, còn những người khác ??? Hừ, thật nằm mơ giữa ban ngày

” Em nói tôi là tôi cứu em? “

” Đúng vậy, chẳng lẽ không phải sao? Trong tiểu thuyết ngôn tình không phải là nam chính cũng gặp nữ chính trong lúc hoạn nạn rồi anh hùng cứu mỹ nhân sao? Sau đó anh ta liền nói là : Em định phui mộng bỏ chạy sao ? Em hãy nhớ rằng tôi là người đã cứu mạng em. Từ từ, từ từ đã nếu như sự thật là như vậy thì chẳng lẽ anh cứu tôi từ chỗ chết ra vì anh yêu tôi sao? Không, không được, tôi không thể lấy thân báo đáp anh, hay, hay là vì lòng tự trọng của chính mình nên anh không dám nói ra tôi là ân nhân của anh, là người đã cứu sống anh, mà thay vào đó nói rằng anh cứu tôi. “

Diễm Kì bày ra một bộ mặt thốn không thể thốn hơn mà nhìn chăm chăm Lạc Vô Song, anh thật sự muốn bóp chết người phụ nữ này để xem thử trong não cô có gì, kiểu suy luận “ logic “ này thật là... cái gì mà nam chính vì yêu nữ chính, à mà có lẽ là đúng, anh cũng là vì yêu cô nên mới có lòng giúp cô thoát khỏi vị hôn phu cặn bã kia, còn từ nam - nữ chính này, anh thích.

” Có phải anh cảm thấy tôi rất thông minh không? Ôi thôi, anh không cần phải khen tôi đâu, tôi biết là mình thông minh từ bé mà haha “

Diễm Kì : “...”

Nhìn về mặt đặc ý từ trên nhìn xuống của cô, môi anh hơi cong lên một đường cong hoàn mỹ, bàn tay rắn chắc lặng lẽ dơ lên, kèm theo đó là những giọt nước rơi xuống. Ôm lấy eo thon nhỏ của cô gái đang để linh hồn bay lên trời kia, kéo xuống.

” Bùm “

Cô trừng lớn đôi mắt của mình lên, khuôn mặt không thể tin nổi nhìn người đàn ông đang mỉm cười dịu dàng trước mắt kia. Vài lọn tóc ướt sũng dán chặt vào khuôn mặt tuần tú mê người, vòm ngực rắn chắc không tí vết, anh nghiêng người tựa vào bồn tắm, nhìn cô.

” Vô Song, em không cảm thấy là rất không công bằng khi đứng trong phòng tắm mà nói chuyện với người đàn ông tuần tú mê người đang khóa thân sao? Hôm nay tôi thật sự đã lỗ vốn rất nhiều nha, em đã nhìn hết của tôi rồi “

Nói xong, đôi mắt còn hơi nhếch lên, bộ dạng cao ngạo nhìn bộ ngực cao vút bị thấm nước của cô. Mỉm cười một cách ái muội.

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mạng Tên Em* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 8: Tắm Uyên Ương (2)

Lạc Vô Song tức giận nhìn người đàn ông đang bày ra phong thái mỹ nam khóa thân trước mắt kia, xúc cảm muốn cắn người của cô bùng phát. Cô nhanh chóng lao tới, hàm răng tinh tế cắn vào má của Diễm Kì, day day.

Diễm Kì theo bản năng dơ nắm đấm hướng về phía cô, bàn tay to lớn của người đàn ông bỗng dừng lại ở sau gáy Lạc Vô Song. Với sự nhạy cảm trời sinh, Diễm Kì nhanh chóng bỏ tay xuống, khuôn mặt lại cợt nhả như lúc ban đầu

Có lẽ Lạc Vô Song không biết hành động bất ngờ của cô vừa nãy khiến cho chính mình suýt chút nữa mất mạng. Cô ngẩng đầu lên, vui vẻ nhìn dấu răng đỏ ửng ở trên gò má Diễm Kì, mang theo sự hài lòng không hề che giấu.

Diễm Kì hơi nhíu mày đẹp, anh chống cằm vào lòng bàn tay, nghiêng người chăm chú nhìn cô. Lạc Vô Song bắt giác cau mày, thấy biểu cảm không hề để ý của anh, cô bỗng chốc ỉu xiu. Vừa mới cúi đầu xuống định bày ra vẻ tủi thân thì khuôn mặt bỗng chốc đỏ lên. Ai, làm sao cô lại không để ý đến là hấn đang tấm cô chứ? Cô chưa nhìn thấy gì, thật sự chưa nhìn thấy gì.

” Ai, Vô Song, thứ nên nhìn cũng đã nhìn rồi, có phải bây giờ em nên chịu trách nhiệm không? “

” Diễm Kì, anh.... anh nói cái gì vậy? “

Cô sợ hãi nhìn bộ mặt nghiêm túc của hấn, giọng nói lắp bắp như sắp cắn phải lưỡi đến nơi.

” Ý nghĩa trên mặt chữ. “

Anh lặng lẽ ôm cô vào lòng, miệng thở một hơi vào cổ cô, rồi nặng nề thở dài. Thấy cô cựa quậy, anh liền nhẹ nhàng nói :

” Vô Song, một chút thôi, hãy để tôi ôm em một chút “

Trong cuộc đời không ánh sáng của hấn, cô chính là ánh mặt trời chói lóa. Bàn tay hấn đã rất dơ dáy rồi, hấn không dám nói thích người con gái xinh đẹp động lòng người đó. Hấn là một con quỷ, một ác ma đã giết vô số người, một ác ma không dám vươn tay đón lấy ánh mặt trời xinh đẹp lộng lẫy trên cao kia. Bởi vì hấn không xứng, hấn sợ mình sẽ vậy bản sự thuần khiết động lòng người đó. Vậy nên hấn tình nguyện ở đằng xa, lặng lẽ làm một con quỷ bảo vệ cô, đứng đằng sau mà dõi theo tấm lưng gầy gò của cô.

Người phụ nữ đó, ánh sao sáng chói rọi vào cuộc đời tăm tối của hấn đang ở đây.

Lạc Vô Song, có lẽ em không biết tôi chính là một con quỷ chuyên hút máu người, bây giờ con người đang đứng trước mặt em, đang vui đùa cùng em có lẽ không phải là tôi. Nếu như lúc nào đó em biết, nhận ra sự xấu xí của tôi, em có rời bỏ tôi không? Rời khỏi cuộc đời này của Diễm Kì tôi.

Lạc Vô Song, tôi cần em, muốn em ở lại bên tôi, có được không?

Hãy ở bên cạnh tôi nhé, dù đó chỉ bắt nguồn từ sự thương hại.

Bạn đang đọc truyện *Căn Bệnh Mang Tên Em* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.